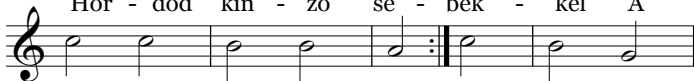

317. Ó, vérző, drága szent fej *Johann Sebastian Bach*
(1685–1750)

Ó, vér - ző, drá - ga szent fej, Gya -
Hor - dod kín - zó se - bek - kel A

lá - zat - ba bo - rult! Di - cső - ség
tö - vis - ko - szo - rút!

il - let té - ged, É - kes - ség,

ha - ta - lom! Meg - a - lá - zott fen -

sé - ged Áld - ván ma - gasz - ta - lom!

2. Ó, áldott szent tekintet, Amelynek mása nincs! Győztes sugarat hintett Fénylő szem, drága kincs! Előtted megrettenve Egy világ reszketett, Ki az, ki beszennyezte Tündöklő fényedet?
3. Uram, amit vétettem, Mind Te szenvedted el, Mit én el nem viseltem, Rád zúdult a teher. Elítélve, kifosztva Várom kegyelmedet. Vesd rám irgalmat osztva Könyörülő szemed!
4. Jó Pásztorom, ismerj meg, Fogadj be, jótevőm! Hányszor óvott kegyelmed Áldón, védelmezőn! Igéd édes tejével Tápláltál engemet, Mennország örömeivel Éltetted lelkemet.
5. Jézus, leghűbb barátom, Hálát adok neked, Hogy lelki szemmel látom Nagy szenvedésedet. Hadd legyek hű halálig, Míg magadhoz veszel, S ha testem holtra válik, Benned pihenjek el!
6. Légy pajzsom és reményem, Ha kétség látogat! Véssem szívembe mélyen Kereszthalálodat! Rád nézzek, rád szünetlen, S ha majd szívem megáll, Öleljen át a lelkem – Így halni nem halál!

*Clairvaux-i Szent Bernát (1091–1153) – Paul Gerhardt
(1607–1676)*